

sammen om at gennemføre denne forsøgsordning.

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Jeg er egentlig lidt ked af, at fru Ester Larsen her i sit sidste indlæg forsøger at tale sig væk fra den åbenhed, som jeg gav udtryk for.

Denne talen sig væk kom frem ved, at fru Ester Larsen brugte udtrykket censureret offentliggørelse. Der er overhovedet ikke tale om noget ønske fra regeringens side om at censurere noget som helst, der er alene tale om, at vi gerne vil have en så retvisende, en så brugbar og en så overskuelig offentliggørelse af sager som overhovedet muligt, og derfor er det en helt kunstig uenighed, fru Ester Larsen forsøger at skabe her.

Jeg har forstået på de øvrige ordførere, at de er ganske klar over overensstemmelsen mellem regeringens og resten af Folketingets partiers hensigter, og det ville jo egentlig være mærkeligt andet. Det ville dog være højst ejendommeligt, hvis regeringen pludselig skulle være imod det, der er en konsekvens af det moderne samfund, nemlig størst mulig indseende fra offentlighedens side, og derfor vil jeg opfordre til, at det, vi får drøftet igennem i udvalget, sker på de præmisser, som i hvert fald jeg vedkender mig, nemlig at det færdige resultat ikke skal være et kaudervælsk af brugbare og mindre brugbare ting, men noget, som alle parter kan blive klogere af.

Det er også en misforståelse hos fru Ester Larsen, når hun forsøger at skildre det, som om patienten ikke spiller nogen rolle i mit univers i denne problemstilling. For det første nævnte jeg det i mit indlæg, og for det andet er det klart, at patienten er jo sammen med de læger, der fejlbehandler, sammen med de sygehusvæsener, som har tilrettelagt nogle forkerte procedurer, og sammen med offentligheden part i sagen. Og hvem har ikke en fælles interesse i, at vi får et så godt og brugbart feedback som overhovedet muligt?

Ester Larsen (V):

Jeg har ikke talt imod det forslag om nyhedsbreve, man arbejder med. Det, jeg har talt om, er, at der er behov for offentlig indsigt i Patientklagenævnets arbejde, og derfor er det vigtigt, at der er offentlig adgang til dets afgørelser. Og med hensyn til, om det materiale, der vil komme ud af en forsøgsordning, er brugbart eller ej, skulle forsøget jo netop vise, om de offentlig-

gjorte afgørelser var brugbare, var pengene værd, så derfor er der megen logik i, at man undersøger det, vi er usikre over for, inden man tager beslutning om vedvarende ordninger.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 148: Forslag til lov om ændring af lov om kommunal aktivering og lov om aktiv socialpolitik. (Forhøjelse af præmien i præmieringsordningen for offentlige arbejdsgivere).
Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 18/12 97).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jytte Madsen (S):

Dette lovforslag går i al sin enkelhed ud på at forhøje den præmie, offentlige arbejdsgivere i dag får tildelt, hvis de ansætter en person fra jobtræning, puljebob eller individuel jobtræning i en fast stilling, og lovforslaget er et led i opfyldelsen af en aftale, regeringen har indgået med Enhedslisten.

Præmieringsordningen er et af de mange gode initiativer, regeringen har skabt med den aktive arbejdsmarkedspolitik. Hidtil har præmien været 25.000 kr., men det foreslås, at præmien fordobles til 50.000 kr. fra den 1. februar 1998. Socialdemokratiet er for denne forhøjelse af præmien, fordi det vil styrke og fremme de offentlige arbejdsgivers incitament til at ansætte ledige i tilskudsjob, der er rettet mod ordnære stillinger.